

Magyarországot elítélő nyilatkozatot fogadott el a Kereszténydemokrata Internacionálé

SAJTÓVISSZHANG

[Political Capital](#)

2003-06-13 16:53

Lisszaboni ülésén Burma és Kuba mellett Magyarországot is elmarasztalta Kereszténydemokrata Internacionálé végrehajtó bizottsága. A Fidesz javaslatára azt állapították meg, hogy a legutóbbi parlamenti választásokat követően több alkalommal sérültek az alapvető politikai és állampolgári jogok, a rendőrséget pártpolitikai alapon befolyásolják, illetve a magukat ellenzéki gondolkodónak érzőket megfélemlítik, és eltávolítják az állami szférából. Az ülésen jelen volt Orbán Viktor is, mint a Kereszténydemokrata Internacionálé egyik alelnöke. Kovács László külügyminiszter szerint soha egyetlen magyar ellenzéki politikus nem fogadtatott el hasonló határozatot a saját hazájáról az elmúlt tizenhárom évben. Kovács szomorúnak tartja, hogy a Fidesz és személy szerint a volt miniszterelnök, Orbán Viktor ilyen mélyre süllyedt. A külügyminiszter valótlannak nevezte a vádakat, mert szerinte Magyarország betartja az európai normákat. Mint mondta: Orbán Viktor 2000 őszén, még miniszterelnökként éppen amiatt bírálta az ellenzéket, mert szerinte a nemzetközi sajtóban tett nyilatkozataikkal ártottak Magyarország érdekeinek. Hozzátette: az ügyben megteszik a szükséges diplomáciai lépéseket. Orbán Viktor nem nyilatkozott arról, hogy a Fidesz miért terjesztette elő a javaslatot. Helyette Hende Csaba, a „Szabadság Kis Köre” polgári kör tagja egy sajtótájékoztatón azokat a szerinte jogsértő eseteket sorolta, amelyekre a polgári körök hívták fel a figyelmet. Az MDF-es politikus szerint a Fidesz meghallotta a polgári körök „segélykiáltását” és ezért vitte a nemzetközi nyilvánosság elé az ügyeket. A nyilatkozattal kapcsolatban Németh Zsolt, a Fidesz frakcióvezető-helyettese a Távirati Irodának úgy nyilatkozott, hogy az antidemokratikus jelenségek az elmúlt egy évben látványosan elszaporodtak Magyarországon és ezekre a nemzetközi közvélemény is egyre inkább felfigyel. Az SZDSZ elnöke, Kuncze Gábor elképesztőnek tartja a Fidesz és személyesen Orbán Viktor akcióját, amellyel egy nemzetközi fórumon kezdeményezték Magyarország elítélését.

Összefoglalás

A Kereszténydemokrata Internacionálé határozatát támogató vélemények:

- Magyarországon a szocialista-liberális kormány hatalomra kerülése óta a következő jelenségek terjedtek el: pártpolitikai befolyás a rendőrségre, politikai viták beszűrődése a bíróságokra, pártpolitikai motiváltságú bírósági eljárások, állampolgárok és civil szervezetek gyülekezési jogának korlátozása, ellenzéki gondolkodók megfélemlítése és eltávolítása az állami szférából, 'felségsértésszerű' bírósági eljárások azok ellen, akik bírálják a kormányt, a polgári sajtó életképtelenné tétele, hirdetési bevételi forrásainak elvágása, valamint állami támogatások nyújtása a kormánypárti sajtónak, amely amúgy is domináns, a szabad véleménynyilvánítás adminisztratív és jogi korlátozása
- az elítélő határozatot megerősítő bizonyítékok közé sorolhatók az Erzsébet hídi blokádnak erőszakos felszámolása; az MTV kuratórium civil szervezeteire gyakorolt nyomás; a Millenáris Kht. volt vezetőjének rendőrségi zaklatása; a kormányfőt lehazaáruló egyetemista elleni eljárás; a jobboldali lapok hátrányos megkülönböztetését az állami hirdetések szempontjából, az APEH átpolitizálódása
- sajnálatos, hogy az ügyészség munkáját olyan politikai támadások is érik, amelyek alkalmasak arra, hogy rombolják az állampolgárokban az igazságszolgáltatásba és az állam demokratikus működésébe vetett bizalmát, amely felett örködni a köztársasági elnök alkotmányos kötelessége

A Kereszténydemokrata Internacionálé határozatát vagy a Fideszt kritizáló vélemények:

- Kereszténydemokrata Internacionálé nem vizsgálta az Orbán által előterjesztett határozattervezet

valóságtartalmát, csak egyhangúlag megszavazták azt

- a bíráló határozat ugyan elkészült, de míg a Burmát vagy Kubát dorgáló nyilatkozatot a szervezet lényegében sajátjaként kezeli, Magyarországnál az elejére odabiggyesztették, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség javaslatára készült. Ettől pedig az egész komolytalanná válik
- a határozat bemondásra készült, semmilyen utalás nincs benne semmilyen konkrét ügyre, semmilyen vizsgálatra; a jelenlegi kormánynak a sajtóhoz való viszonyát lehet komolyan bírálni, de egy olyan szervezet bírálata, amelynek semmi baja nincs azzal, amit ezen a téren Orbán kormánya művelt és Berlusconi kormánya a világ csúfjára művel, nyilvánvalóan komolytalan
- példaként hozták fel, hogy amikor egy felhevült fiatal, Loppert Dániel háromszor kiáltotta azt, hogy áruló Medgyessy Péter felé, akkor ellene eljárás indult; hát mi ez, ha nem rendőrállam? – tesz fel a kérdést; miközben tudjuk, akkor lenne ez 'rendőrállam', ha a felhevült fiatalot elítélték volna; Loppertet nem a kifejezés tartalmáért, hanem a közrend megzavarásának indokával fogták perre és bizonyosan nem felső sugalmazásra indult, mint ahogy azt a határozat alapjául szolgáló Szabadság Kis Köre véli, hiszen a szocialisták meglehetősen kellemetlenül érezték magukat az ügy miatt, és többször kifejezésre juttatták, hogy szeretnének csendben túl lenni rajta

A **Kereszténydemokrata Internacionálé** határozata szerint (In: Orbán Viktor 'bemondására' bíralt a CDI, **Magyar Hírlap**, 2003. június 12.) „széles körben elfogadott nézet szerint a legutóbbi országgyűlési választások után a magyarországi polgári és politikai szabadságjogok helyzete jelentősen romlott, és több esetben megsértették az alapvető jogokat. Mindent összevetve, **Magyarországon a szocialista-liberális kormány hatalomra kerülése óta a következő jelenségek terjedtek el: pártpolitikai befolyás a rendőrségre, politikai viták beszűrődése a bíróságokra, pártpolitikai motiváltságú bírósági eljárások, állampolgárok és civil szervezetek gyülekezési jogának korlátozása, ellenzéki gondolkodók megfélemlítése és eltávolítása az állami szférából, 'felségsértésszerű' bírósági eljárások azok ellen, akik bírálják a kormányt, a polgári sajtó életképtelenné tétele, hirdetési bevételi forrásainak elvágása, valamint állami támogatások nyújtása a kormánypárti sajtónak, amely amúgy is domináns, a szabad véleménynyilvánítás adminisztratív és jogi korlátozása.** A dokumentum szerint mindez nincs összhangban sem az alkotmánnyal, sem a nemzetközi szervezetek előírásaival, a CDI ezért felszólítja a kormányt, hogy tegyen erőfeszítéseket az alapvető emberi, polgári és politikai jogok tiszteletben tartása érdekében”.

A **Magyar Hírlap** újságírói szerint (u.o.) „határozat megszületésének körülményei valóban különösek. A CDI honlapján nem szerepel a határozat, csak az ülésen elfogadott két másik, amely Kubát és Burmát ítéli el. A magyar rész az Európai Néppárt honlapjáról érhető el, de a dokumentumon feltüntetetté ellentétben a kubai és burmai határozattal, hogy azt a Fidesz javasolta. (?) a szervezet ügyvezető titkára elmondta, hogy vita például nem volt, **nem vizsgálták az Orbán által előterjesztett határozattervezet valóságtartalmát, csak egyhangúlag megszavazták azt.** Antonio Lopez Isturiz szerint ők megbíznak barátaikban, jelen esetben Orbánban, illetve a Fideszben, ezért nem kételkedtek abban, ami a határozat tervezetében állt. 'Nem tudok magyarul, nem forгатom a magyar újságokat, így én nem tudom ellenőrizni, igazak-e ezek az állítások' fűzte hozzá. Arra a felvetésre, hogy ha a CDI nyilatkozatának minden pontja igaz, akkor Magyarországon nem demokrácia, hanem egyfajta diktatúra van, az ügyvezető titkár kijelentette: tévedés lenne ilyet kiolvasni a szövegből, fel sem merült bennünk ilyen gondolat magyarázta, majd kijelentette, szerinte a pontokról tagpártjuknak, a Fidesznek kell beszélnie. A Fidesz nem nyilatkozik ebben a témában mondta lapunknak Révész Máriusz, Orbán szóvivője. Véleménye szerint a külügyminiszter nem a Fidesszel vitázik, hanem egy nemzetközi szervezettel. A volt kormányfő szóvivője emlékeztetett az európai néppártok októberi elmarasztaló határozatára is. (?) A határozat megszületésének körülményeiről sokat elmond, hogy az olasz képviselőház külügyi bizottságának titkárságán csak Kuba és Burma elítéléséről tudtak, pedig az olasz kereszténydemokratákat Lisszabonban a római képviselőház elnöke, Pierferdinando Casini képviselte, aki egyben az IDC elnökhelyettese is. 'Mit keresne itt Magyarország?' kérdezett vissza a külügyi titkárság vezetője, aki közölte, az ő nyilvántartásuk nem tud semmiféle, Magyarországgal kapcsolatos dokumentumról, ha mégis létezne ilyen, 'az nem hivatalos', majd megkérte lapunk

római tudósítóját, küldje át a szöveget. Nem sokkal később személyesen jelentkezett a külügyi bizottság elnökhelyettese, **Dario Rivolta, a kormánypárt, a Forza Italia képviselője, s kijelentette: 'Mély döbbenettel olvastuk a számunkra eddig ismeretlen dokumentumot. Határozottan kijelentem, hogy ez nem az olasz kormány állásfoglalása. Ezek a sorok a Kereszténydemokrata Internacionálé szűk körű párttalálkozóján fogalmazódtak meg, sőt, valószínűnek tartom, hogy a Lisszabonban jelen levők már kész vázlatot kaptak megszavazásra, és ahogyan lenni szokott, a sietségben elmaradt az elfogadott határozat részletes bemutatása. Casini a képviselőház elnöke, de nem a római kormány tagja' tette hozzá Rivolta, aki 'a határozat szövegét túlzottnak' tartja, 'szélsőséges indulatok és légkör eredményének, miközben Magyarországon nyugodt a hangulat, és semmi sem igazolja a hasonló aggodalmakat'.**

Hende Csaba, a Szabadság Kis Köre nevű polgári kör tagja, az összes polgári kör koordinátora (u.o.) az elítélő határozatot megerősítő bizonyítékok közé sorolta „az Erzsébet hídi blokádnak erőszakos felszámolását; az MTV kuratórium civil szervezeteire gyakorolt nyomást; a Millenáris Kht. volt vezetőjének rendőrségi zaklatását; a kormányfőt lehazaáruló egyetemista elleni eljárást; a jobboldali lapok hátrányos megkülönböztetését az állami hirdetések szempontjából”.

A **Magyar Hírlap** álláspontja szerint (Kínos, Magyar Hírlap, 2003. június 12.) „egy dolog nem világos abban, hogy a Fidesz első embere Magyarországot elítélő határozatot fogadtatott el az amúgy túl nagy jelentőséggel nem bíró Nemzetközi Demokratikus Centrum (avagy Kereszténydemokrata Internacionálé) végrehajtó bizottságával. Mit akartak ezzel? Azt, hogy a magyar ellenzék fő erejének mi a baja kormánnyal, tudjuk. Nagyrészt ugyanezeket mondták el nemrég kongresszuson, parlamentben, rendezvényeken. Az sem meglepő, hogy nemzetközi szervezettel szerették volna bíráltni a magyar hatalmat, hiszen nem először tették. Az Európai Néppárt is fogadott már el határozatot a magyarországi viszonyokról, nem véletlenül éppen akkor, amikor Orbánt alelnökké választották. De akkor pillanatok alatt meg is tudta ezt mindenki. Most viszont egy hét telt el a portugáliai tanácskozás óta, azóta sem a Fidesz, sem a polgári körök nem lobogtatták a papírt. Nem indítottak kampányt népszerűsítésére, nem kezdtek el emiatt aggódni a magyarok sorsáért, a párthonlapra is csak tegnap délután tették ki, beszélni pedig akkor sem akartak róla. Ha jóindulatúak vagyunk, azt mondjuk, megkésve bár, de Orbán Viktor is felismerte: nem elegáns, ha valaki Kubával és Burmával egy szintre sorolja saját országát. De már nem volt mit tenni, a dokumentum elkészült. Ha nem a Fideszről lenne szó, felvetődhetne, hogy netán a párt helytelenítette vezetője kezdeményezését. A valószínűbb mégis az, hogy az akció nem sikerült tökéletesen. **A bíráló határozat ugyan elkészült, de míg a Burmát vagy Kubát dorgáló nyilatkozatot a szervezet lényegében sajátjaként kezeli, Magyarországnál az elejére odabiggyesztették, hogy a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség javaslatára készült. Ettől pedig az egész komolytalanná válik.** Normális körülmények között még az is előfordulhatna, hogy a kormányt külföldi lapokban bírálókat egykor ostorozó Orbánnak ki kell állnia megmagyarázni akár csak az övéinek, miként van az, hogy ő nem csak kritizál, de el is ítéltet. Az ilyesmi pedig roppant kínos tud lenni”.

Ugró Miklós szerint (Alapvető jogok, **Magyar Nemzet**, 2003. június 12.) „a Népszabadság emígy kezdi ismertetőjét: 'Aki a kormányt bírálja, az a Medgyessy-kabinet joggyakorlatában kimeríti a hazaárulás vétkét – állítja az a Magyarországgal kapcsolatos határozat, amelyet a Fidesz kezdeményezésére (...) fogadtak el Lisszabonban'. Többszörösen igaztalan mondat ez. Nemcsak azért, mert ilyen rosszul még nem állunk, hanem főleg azért, mert a határozat nem állítja ezt. Nem tudjuk, hogy a legolvasottabb Kovácsról vette-e, avagy saját erőből izzadta ki ezen állítást, sejtéseink vannak. **A határozatban valóban szerepel egy olyan kitétel, hogy 'felségstértésszerű' bírósági eljárások folynak olyanok ellen, akik bírálják a kormányt, de ez nem ugyanaz, mint a lap által citált 'idézet'.** Nagyon közvetett értelmezés, valamint szorgos dekódolás szükségeltetik ahhoz, hogy a felségstértésszerűt összemossák a hazaárulással. Egyébként a határozat arról szól, hogy széles körben elfogadott nézet szerint a legutóbbi országgyűlési választások után több esetben megsértették az alapvető politikai és polgári jogokat. Majd hosszabb felsorolás következik, hogy mely területeken tapasztalni ilyen jelenségeket. (Megjegyezzük, a listáról mások mellett az APEH átpolitizálódása

lemaradt.) Ezek a jelenségek nincsenek összhangban a magyar alkotmánnyal, az ENSZ, az Európai Tanács és az EU vonatkozó szabályaival. Végül a CDI aggodalmát fejezi ki és felszólítja a magyar kormányt, tegyen erőfeszítéseket az alapvető emberi, polgári és politikai jogok tiszteletben tartására. A kormány tesz is erőfeszítéseket – no, nem a jogok tiszteletben tartása, hanem a dokumentum lejáratása céljából. Kovács László szerint a rendszerváltozás óta nem volt arra példa, hogy egy párt nemzetközi fórumon saját hazája elítélését kezdeményezze. (Ha egy rendszerváltozás előtti példát hozna, azért hálásak lennénk.) Abban igaza van Kovácsnak, hogy egy évtizeddel ezelőtt nem egy párt, hanem egy pártok fölött álló közjogi méltóság zokogta bele a 'szabad világ' fülébe, hogy hazánkban veszélybe kerültek az alapvető jogok. Göncz Árpádnak voltak előfutárai és rajongó követői is, nekik köszönhető, hogy 1990–94 és 1998–2002 között a nyugati sajtó a lehető legsötétebb színekkel festette le Magyarországot. Másrészt, s ez a döntő különbség, a CDI határozata létező, valóságos jelenségek miatt aggódik, míg népünk balliberális jóakarói kizárólag hazugságokat, rágalmatokat, irracionális rémmeséket terjesztettek rólunk. Kovács feleslegesen háborodik fel, hogy hazánkat 'a Fidesz kezdeményezésére' egy sorba állították Kubával és Burmával. A CDI nem tett ilyet, ha mégis egy sorba kerülünk a nevezett országokkal, az kizárólag a Medgyessy-kormány tevékenységének lesz az eredménye. Kovács azt is fájlatja, hogy éppen most születik egy ilyen dokumentum, amikor csatlakozunk 'a demokráciára, az emberi jogok tiszteletére különösen kényes Európai Unióhoz'. Erről van szó, a csatlakozásig még van idő, hogy a magyar kormány is különösen kényes legyen, nem a megalapozott és jogos bírálatra, hanem a demokráciára, az emberi jogok tiszteletére, így többek között a közvéleményt félrevezető, manipulált hírekre is”.

Révész Sándor szerint (A bagoly meg a veréb, **Népszabadság**, 2003. június 12.)

„'A rendszerváltás óta példátlan, hogy egy párt saját hazáját elítélő határozatot kezdeményezzen nemzetközi fórumon' méltatlankodott Kovács László külügyminiszter. Igen helytelenül.

A határozat tartalma, amint arról alább szó lesz, ad okot a méltatlankodásra. De a kezdeményezés pusztán ténye?! A rendszerváltás óta sok párt, politikus, szakszervezet, újságíró buzgólkodott azon, hogy tekintélyes nemzetközi fórumok, szakszervezeti szövetségek, újságíró-szervezetek, európai uniós intézmények és a nemzetközi nyilvánosság fórumai elítéljék a magyar kormányok jogsértő lépéseit. Jól tették. A hazájukért tették. És nem ellene, bár az érintett jogsértők mindig ezzel vádolták őket. Göncz Árpádot, Hankiss Elemért, Orbán Viktort, **Eörsi Istvánt**, Konrád Györgyöt, Horváth Aladárt... Mikor kit. Mikor ki. A haza szeretetének semmi köze kormányok, hatóságok, pártok szeretetéhez. Aki a hazáját szabadon szereti, az pártolja, hogy hazája szabadságát minél érzékenyebben és hatékonyabban ellenőrizze a külvilág. Ha a Kereszténydemokrata Internacionálé ezt tenné, jól tenné. Ha, mondjuk, volna neki egy megbízhatóságára, hitelességére, egységes mércéjére kényes demokráciafigyelő szolgálata, akkor tudnánk adatokkal szolgálni arról, hogy a közszolgálati média kezelésében, a gyülekezési jog biztosításában, az állami hirdetések irányításában és egyebekben milyen bűnei vannak a kormánynak. A Kereszténydemokrata Internacionálé határozata azonban nem az ellenőrzésről szól, hanem éppenséggel annak hiányáról. Ilyen határozatot csak olyan pártszövetség ad ki, mely a tagjainak mindent elhisz. Nem ellenőrzi sem azt, amit az övéi kormányon tesznek, sem azt, amit ellenzékben mondanak. **A határozat bemondásra készült, semmilyen utalás nincs benne semmilyen konkrét ügyre, semmilyen vizsgálatra. A jelenlegi kormánynak a sajtóhoz való viszonyát lehet komolyan bírálni, de egy olyan szervezet bírálata, amelynek semmi baja nincs azzal, amit ezen a téren Orbán-kormány művelt és Berlusconi-kormány a világ csúfjára művel, nyilvánvalóan komolytalan”.**

Révész szerint „**a határozat legérdekesebb állítása az, hogy a szocialistaliberális kormány hazaárulással vádolja azokat, akik bírálják. Ráadásul nem is retorikai, hanem jogi értelemben. Ez nem közönséges hazugság, hanem demonstratív.** Olyan, amiről mindenki tudja, hogy az. Arra is szolgál, hogy mindenki tudja. A Lisszabonban jelen lévő politikai vezetők nem képzelhették, hogy Magyarországon hazaárulás vádjával jogi lépéseket tehetnének a kormány bármely kritikusával szemben úgy, hogy ők és a világsajtó erről ne tudjanak. Mint ahogy viszont tudnak arról, hiszen nem hiányozhatott az eléjük tett követségi és sajtójelentésekből, hogy az Orbán-kormány idején a kormánypárti képviselők testületileg, vezetőik helyeslésével, kórusban és üvöltve hazaárulózták le az Ország Házában az ellenzéket. Ezzel a 'hazaárulós' passzussal üzentek meg Orbán Viktor mindenkinek, akit illet, hogy ő olyat nem

mondhat, ami mögé oda ne állna ez a szép, nagy és erős nemzetközi szervezet. Kovács Lászlónak a határozat olvastán olyan érzése támadt, 'mintha a Fidesz vezetője saját volt kormányának a tetteit akarná, kis késéssel, most pellengérre állítani'. Hát? Kétségtelen, hogy itt egy bagoly mondja a nagyfejűt, de azért a veréb feje is nagyobb a kelleténél”.

Petri Lukács Ádám szerint (A hazáért rendületlenül, **Népszava**, 2003. június 12.) „a politikai pártok képviselőinek a polgári demokráciákban az Országgyűlés az elsődleges tér arra, hogy kifejtsek álláspontjukat, megfogalmazzák kritikáikat. S természetesen a független értelmiségiekhez hasonlóképp nekik is joguk van akár hazai, akár külföldi újságok hasábjain interjúkban, publicisztikáikban megfogalmazni nézeteiket. Arra is adódik számtalan nemzetközi példa, hogy ellenzéki politikusok segélykiáltásukat a nemzetközi szervezeteken keresztül hallassák, illetőleg ezekhez forduljanak jogsegélyért. Ezek a példák szomorú életű diktatúrákból vallók. Olyan országokból, ahol bebörtönzik a kormánnyal ellentétes álláspontot képviselőket (szép kádár kori terminus technicussal: a másként gondolkodókat), ahol nyílt vagy félig nyílt cenzúra működik, ahol faji, vallási diszkrimináció folyik, ahol a hazai jogrend nem ad garanciát az eredendő és megkérdőjelezhetetlen szabadságjogok gyakorlására. Magyarország sem most, sem az Orbán-éra alatt nem ilyen ország volt. Igaz akkoriban a Simicska féle rendőrségi hatalommal felruházott adóhatóság előszeretettel tartott adóellenőrzéseket a balliberális újságoknál, újságíróknál, igaz akkoriban a kormányhatalom nemegyszer alkotmánysejtő módon viselkedett, s kétségtelen, hogy a kisebbségek iránti tolerancia sem volt jellemzője annak a négy évnél. Miképp tény a közmédia a kormánypárt szócsövei voltak, s olykor némi zsidózással, cigányozással tették színesebbé műsoraikat. A parlamenti ülések számának csökkentése, vagy éppen a kétéves költségvetés pedig szintén nem vált a jogállam javára, amin a koronát a Dunán úsztató és selyemzástólkat osztogató imázsközpont sem tudott segíteni. Mégis, **ha sok sérüléssel is, akkor is jogállam volt, amire bizonyíték az is, hogy demokratikus és tiszta választáson váltották le voksaikkal az akkori kormánypártokat a szavazópolgárok. Azóta pedig a hetenkénti ülésrend visszaállításával, az adóhatóság politikamentesítésével, a médiatörvénynek megfelelő közmédia felépítésével sikerült a sebek nagy részét begyógyítani**”.

Petri szerint „ebben a közpolitikai térben a Kereszténydemokrata Internacionálé (új nevén: Nemzetközi Demokratikus Centrum), a Fidesz pontosabban **Orbán Viktor kezdeményezésére elfogadott egy nyilatkozatot, amely szerint hazánkban a választások óta megsértették az alapvető polgári- és politikai szabadságjogokat, a pártpolitika megfertőzi a jogi eljárásokat, az ellenzéki gondolkodókat megfélemlítik és hazaárulással vádolják azokat, akik a kormányt bírálják. Ettől az utolsó kitéltől válik nemcsak hazuggá, de arcátlanul pimasszá is a szöveg. Kövérék hazaárulózták le az akkori ellenzéket a Parlamentben**, igaz ez csak finom lelkű bevezetője volt a későbbi kötéllal való fenyegetőzésnek. Magam eddig nem vettem észre, hogy mondjuk Répássy Róbert vagy Rogán Antal megfélemledett volna. Hála a jogállami normáknak semmi okuk sincsen rá. A nyilatkozatnak két lehetséges analízise van. Talán arról van szó, hogy Orbán szerint sérültek a szabadságjogok, mivel nem ő a miniszterelnök. Avagy arról van szó, hogy nem egy a hazájáért rendületlenül dolgozni kívánó ex miniszterelnök nyilatkozata ez, hanem a köztársaságunkat külföldön besározni kívánó politikusé. Minthogy külföldön tudják, hogy itthon egy prosperáló jogállam van a nyilatkozat tűnhetne önsorsrontónak, a nyilatkozattevőt hiteltelenítőnek is. Ám sajnos ez a szöveg előrevetíti azt is, hogy nemzeti összefogás helyett miképp kíván majd az Európa Parlament padsoraiban politizálni a Fidesz. Már feltéve, hogy még jövőre is hallgatni fognak Orbán Viktorra”.

Dési János szerint (Burmától, Kubán át az országimázsig, az eltűnt milliárdok nyomában, **Népszava**, 2003. június 13.) „a határozatban meglévő állítások többsége, főleg az adott összefüggésben, tehát finoman szólva sem állja meg a helyét, de szép nyugodtan elfér a kereszténydemokrata internacionálé szép nagy irattárában. Már csak azért is, mert ez inkább hazai olvasatra készült. Okai lehetnek – ha az erős napsugárzás hatását kizárjuk –, hogy egyrészt **a Fidesz vezetője továbbra is arra épít, hogy mindent bele, hajrá, rohammal kell bevenni a hatalmat, a szélsőjobb állók erőteljes támogatásával, a társadalom mind végletesebb megosztásával. A ma hatalmon lévőket a legrosszabb kommunista sztereotípiákkal kell azonosítani (a'la Terror Háza) a harci kedv egy percig se**

lohadjon. Minden eszköz megengedhető, hiszen a küzdelem a Gonosz ellen folyik. Másrészt nehéz elhessegetni azt a feltörő gondolatot, hogy miért éppen most kerül elő ez az egész dolog, amikor lezárulni látszanak a rendőrségi vizsgálatok az országimázs központtól az autópálya ügyekig. A vádemelési javaslatok szerint hárommilliárd forintot is túl van az okozott kár. Most nem jobb már előre szólni, hogy mindez aljas politikai akció, hiszen már a tekintélyes kereszténydemokrata internacionálé is megmondta, hogy Magyarországon megint politikailag motiváltan ítéleznek a bírók, a rendőrség elfogult és úgy csalás itt minden, ahogy van. Könnyen lehet, csak véletlen időbeli egybeesésről van szó, de a magyar közkultúrát ismerve bármiben le merem fogadni, hogy akadnak majd, akik nem írják kihagyni majd azt a lehetőséget, hogy azonnal 'koncepció eljárást' kiáltssanak”.

Dési szerint „a polgári körökben jeleskedő, megélhetési politikus hosszan sorolja a példákat: Például, amikor egy felhevült fiatal háromszor kiáltá azt, hogy áruló, akkor ellene eljárás indult. Hát mi ez, ha nem rendőrállam? – teszi fel a kérdést. Miközben tudjuk, akkor lenne ez 'rendőrállam', ha a felhevült fiatal elítélték volna. Ám a bíróság felmentette – megjegyzem az ügy elindította az ifjú politikai karrierjét az övéi között – ezzel mintegy általános élel kimondva, hogy a demokráciában lehet felhevülten kiáltozni, a miniszterelnökre nem túl udvarias megjegyzéseket téve. Ha úgy tetszik, éppen ez a demokrácia győzelme. Hiba volt talán elindítani azt az egész eljárást, de a demokráciában éppen ez az önkijavító képesség a legszebb. Hogy ha akadnak is tévedések, hibák, azért van mód ezek kijavítására, mindannyiunk okulására. Mindent egybevéve persze a Fidesz vezetője megint belőtt egy szép kis öngólt. Már csak azért is, mert éppen e párt vezetői mondták többször, hogy akik külföldön Magyarország rossz hírét keltik azok nem rendes emberek”.

Bessenyei Zsolt, Nagy B. György, Simon Zoltán: Egy jelentés állításai, avagy a vád alá helyezett ország, **Népszava**, 2003. június 13.) „a dokumentum szerint a kormányi vagy annak tagjait bírálókkal szembeni felségsértési/hazaárulási perek indulnak. A Kereszténydemokrata Internacionálé júniusi elnökségi ülésén elfogadott **határozatban szereplő angol 'high treason' kifejezés magyarra egyaránt fordítható felségárulásnak, nemzetárulásnak és hazaárulásnak. (...) inkább a felségsértés és Loppert Dániel egyetemista pere járhatott a fejükben (a Fidesz májusi kongresszusán ugyanezt a dokumentumot magyarul fogadták el, abban felségsértést perek kifejezés szerepel).** Emlékezetes, (Loppert Dániel) a polgári körös aktivista tavaly Kapolcson azt kiabálta Medgyessy Péternek, hogy hazaáruló. **Gyengíti az érvet, hogy Loppertet nem a kifejezés tartalmáért, hanem a közrend megzavarásának indokával fogták perre. Ráadásként a Loppert-ügy szinte bizonyosan nem felső sugalmazásra indult,** mint ahogy azt a határozat alapjául szolgáló Szabadság Kis Köre véli tavaly decemberben publikált jelentésén, az eljárás indokául a megfélemlítést és a példastatuálást tartva. **Szocialista pártvezetők ugyanis meglehetősen kellemetlenül érezték magukat az ügy miatt, és többször kifejezésre juttatták, hogy szeretnének csendben túl lenni rajta.** Emellett a határozatban többes szám szerepel (legal actions = jogi eljárások), lapunknak azonban más hasonló esetről nincs tudomása”.

Mádl Ferenc (köztársasági elnök) szerint (u.o.) „**sajnálatos, hogy az ügyészség munkáját olyan politikai támadások is érik, amelyek alkalmasak arra, hogy rombolják az állampolgároknak az igazságszolgáltatásba és az állam demokratikus működésébe vetett bizalmát, amely felett örködni a köztársasági elnök alkotmányos kötelessége**”.

Salgó László (országos rendőrfőkapitány) szerint (u.o.) „**a magyar rendőrség törvények alapján, legitim módon működik, a mindenkori kormányzatnak lojális, és tévedés politikai befolyásoltságnak minősíteni**”.

Lenkovics Barnabás (az állampolgári jogok országgyűlési biztosa) szerint (u.o.) „**Magyarországon a jogállami demokrácia szilárd az alkotmányos jogok összességükben érvényesülnek**”.